

NINA KEROLA

Den här utställningen representerar något nytt i Nina Kerolas konstnärskap och hon berättar också att hon på senare tid hittat andra sätt att arbeta, där det bland annat ingått att arbeta enskilt. Med dörren stängd. Samtidigt är det bekanta element i de nya bilderna, den starka kontrasten mellan det svarta och vita har funnits med i hennes uttryck under en lång tid liksom utforskande av rumsligheter. I hennes rum har det tidigare funnits kroppar; den egna, andra människors, svävande icke-mänskliga kroppar. Som fallskärmen som återkommer i nya skepnader. Men där hon förut skapade rum i landskapet för berättelser tycks hon nu ge utrymme för själva rummet. Hon tar samtidigt det faktiska rummet i anspråk med en takhängd installation, vilket förstärker detta nya, kanske tydligare grepp.

När Nina Kerola kliver in i en skog så fokuserar hon inte främst på doften och de gröna nyanserna, ej heller på solljuset som sipprar in mellan grenarna; hon ser linjer och rymd. Jag kan inte undvika att undra ifall det är hennes sätt att se som tagit henne till grafiken eller om det är mediet som omformat hennes blick; det blir så tydligt när jag tänker på hennes bildvärld, att den är skapad av någon som ser linjer i sitt möte med världen. Mellanrummen mellan två stammar är en levande form som förvandlas när den egna kroppen rör sig. Täta grenverk är intrikata mönster och rötterna organiska linjespel.

I utställningen möter vi skarpa svarta block av färg i en serie bilder, screentryck på rispapper, som visar varför materialiteten är viktig i Nina Kerolas arbeten. Hennes process sker alltid i flera steg, ibland via kameran till en digital bild som bearbetas innan den trycks på ett papper. Jag tänker att det vita i bilden ibland kan få vara rymd, den negativa ytan mellan två distinkta former och gott så. Men det skira pappret gör anspråk på att vara mera, det krusar sig och hävdar att mellanrummet också har ett innehåll och först nu inser jag att den tomma ytan har lika mycket värde som de tryckta partierna i Nina Kerolas bilder, för utan det ena finns inte det andra.

Nina Kerola är född 1965 i Åbo Finland, och studerat vid Pori School of Fine Arts i Finland, vid Kungliga Konsthögskolans Projektprogrammet i Stockholm och på Konstfack i Stockholm. I dag bor och arbetar hon i Huddinge. Hon har ställt ut både Sverige, Island, Finland, Norge och internationellt sedan från 90-talet. Hon har också arbetat som lärare i konst många år.

Susanne Ewerlöf